

[Glønborg]

Men kendsgerningen er, at det har været nødvendigt at lave en sådan lønopbremsning, og den må vi holde fast på, men naturligvis er det ikke bare lønninger, det er omkostninger i det hele taget, vi må holde tilbage.

Der er spurgt efter investeringer, og det er klart, vi skal have investeringer. Vi skal have kapital til investering, og den må fremskaffes alle steder fra. Så lad os holde op med sygeligt at vogte på hinanden, først og fremmest med at passe på, at de andre nu ikke går hen og får for meget og får for megen magt og indflydelse. Kristeligt Folkeparti mener, at den rigtige model er at gøre investeringer attraktive for erhvervslivet, og vi er ikke spor bange for, at erhvervslivet skal blive for dygtige til at investere. Tværtimod. Men vi mener også, at det er realistisk at sige, at vi kan ikke klare os med de investeringer, som erhvervsvirksomhedernes ejere kan klare. Vi må sandelig også have investeringer fra lønmodtagerside. Vi er ikke spor bange for, at lønmodtagerne skal vise sig som dårligere investeringspartnere end ejerne. Men vi tror heller ikke, at de udpræget er bedre, og derfor vil vi ikke sætte de to parter op imod hinanden, men vi vil gerne være med til at fremme lønmodtagernes investeringslyst, enten det så bliver igennem den ene eller den anden form for pensionsordning.

Jeg vil gerne som et helt kontant bud sige, at jeg tror, at vi skal holde op med at snakke sabbatår, og vi skal holde op med at snakke betalt frihed til uddannelse, for det er et par udtryk, som bare hidser nogle parter op imod hinanden. Skulle vi ikke hellere gøre det, at vi lader arbejdsministeren i brancher med ledighed udstede nogle kort, som giver ret til arbejdsfrihed på dagpengevilkår i en periode? I enhver branche, hvor der er ledighed, laver arbejdsministeren et passende antal kort af den slags, interesserede kan søge om at få dem, og så kan man komme og præsentere sådan et for sin arbejdsgiver og sige: Nu har jeg fået sådan et kort, og det er lige så godt som en graviditetsattest, og så har man ret til at blive fra arbejdet et stykke tid. Man er selvfølgelig ikke ledig, man er ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, men man får den samme godtgørelse, som man ville have fået. Til gengæld må arbejdsgiveren tage en anden i arbejde i den tid. Der vil vende nogle friske folk tilbage. De kan bruge den tid, de har her, ganske frit til at tage al den uddannelse, de

vil, og det vil jo blive sådan, at de kan leve af de penge, de får. De må selv om, om de vil gå ind i en af de offentlige, udgiftskrævende uddannelser eller de vil finde ud af helt personligt at uddanne sig, blive dygtigere, og det koster ikke en pind. Der er rigtig mange af dem, som kan gøre det på en aldeles fortræffelig måde.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg forsøgte i min redegørelse i formiddag at give en ubesmykket og nøgtern beskrivelse af udviklingen i ledigheden og regeringens politik. Flere indlæg har til min sorg beskæftiget sig med, at det var visionsløst. Det skal jeg vende lidt tilbage til, men jeg har en personlig erfaring for, at udtrykket »visioner« alt for ofte er et dække for et ønske om øgede offentlige udgifter. Det er sådan et pænt ord for det samme, og derfor holder jeg mig lidt tilbage, for det mener jeg ikke der er så meget grundlag for. Jeg synes i øvrigt, at mine kritikere på det punkt overser, hvad jeg sagde om vismændenes redegørelse fra maj måned.

Hr. Nyrup Rasmussen savnede så meget i mit indlæg. Jamen så vil jeg da sige, at jeg også savnede meget i hr. Nyrup Rasmussens indlæg: en stillingtagen, en vurdering af den påvisning af strukturproblemerne på arbejdsmarkedet og mulige indsatser imod det, som vismændene lagde frem i maj måned. Det får vi senere i samlingen mulighed for at diskutere på grundlag af en redegørelse fra regeringen. Men der ligger faktisk her et stof, som er overordentlig centralt, og som jeg håber vi på et senere tidspunkt kan få en god, ordentlig, fordomsfri drøftelse af.

Hr. Nyrup Rasmussen efterlyste syn på nogle af vores strukturproblemer: i industriens sammensætning, i eksportsammensætningen, landeopdelingen osv.

Jeg erkender blankt, at jeg ikke gik ind i det, og det har selvfølgelig noget at gøre med, at det i det væsentlige er industriens eget arbejde. Jeg har ikke den forestilling, at jeg som økonomiminister – eller at industriministeren for den sags skyld – skulle give sig til at spille hovedrollen i den udvikling; den må komme som et resultat af industriens egne anstrengelser. Men jeg synes, man skal være opmærksom på, at der faktisk i disse måneder er klare tegn på forbedring i industriens eksportarbejde, og at det er begyndt at bære frugt.